

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Deo ut datori bonorū omniū debemur: sed talis est, sicut frater fratrem implorat: & cū ipsa sit de carne & sanguine nostro, tanquā à sorore nostra petimus, ut pro nobis oret Deum, non quidē ut Dea, quæ adoretur, aut quæ donet ea quæ petimus.

Tertiò, veteres statuerunt, ut quoq; quotidie post orationem Dominicam recitetur angelica salutatio, non solum propter virginem, sed potius ad renouandam assiduo memoriam incarnationis Iesu Christi, & ut tãto beneficio quotidie referamus laudes & gratiarum actiones. Est planè hoc beneficiū Christi incarnationis immensum & ineffabile, sicut dicit Augustinus de Trinitate lib. 13. cap. 19. In rebus per tempus ortis summa hæc gratia est, quòd homo in unitate personæ coniunctus est Deo: idè gratias agere quotidie omnes tenemur incarnationi, id quod fit in recitatione symboli. Est & alia causa recitationis angelicæ salutationis, ut feruentius inculcetur iunioribus, ut credant Deum & filium Dei incarnatum. Nā vera fides quæ nos iustificat & saluat, credit Deū incarnatum. Multi dicunt, credo in Deum, satis mihi est, quid mihi de Christo? At qui incarnationis mysterium ignorat, vel non credit, is frustra se iactat credere in Deum vel filium Dei. Ideo audiendi non sunt osiores angelicæ salutationis, qui illam volunt abolitam ne recitetur &c.

PASSUS SVB PONTIO PLATO, crucifixus mortuus & sepultus, descendit ad inferos.

CAP. XXXVIII.

ARGVMENTA.

1. *Quare oportuit redemptorem nostrum Christum esse Deum & hominem.*

X S

2. *Quo*

2. *Quo genere mortis sit necatus pro peccatis nostris.*
3. *Quomodo mortuus est verè ac sepultus, & ad inferos descendit.*

I.

Parum fuisset nos creatos à Deo patre, accepisse corpus & animam ac terrena omnia in præfenti vita, si post hanc anima æternaliter fuisset dānata, & in ira Dei: Ideò Deus pater ex dilectione ad

Ioan. 3.

suā creaturā hominē, licet peccauerat & meritò damnationē accepisset, misertus tñ illi est, & dedit illi gratuitò redemptorē filiū suū, & illū voluit nasci hominē, vt nos in carne ea redimeret. nā ppter magnitudinē & enormitatē peccati oportuit talē redēptorem esse Deū & hominē: alioqui nō fuisset satisfactū Deo, nec nostra redēptio à peccatis potuisset fieri: adeò graue est corā Deo peccatum. Peccatum autē erat

Genes. 3.

Adæ & Euæ in paradiso, quos creauit Deus & posuit in paradiso, deindē vt pius pater subiecit illis omnia animalia viuētia, pisces & aues: tertio dedit illis fructus arborū nobilissimarū ad vescendū: quarto præmonebat eos fideliter à suo Dño, ne comederent scilicet de arbore sciētiae boni & mali, alioqui morerentur. Hic debebāt obedisse Deo parentes, credidisse, timuisse & dilexisse, sed neglexerunt. Venit autē sathan loquēs per serpentē ac dicens non esse verum q̄ morerentur, si comederēt de arbore p̄hibita, sed potius efficerētur sapientes sicut dij, scientes bonū & malū. sic infudit cordibus illorum serpens hæc verba, qualū Deus nō faueret illis hoc, s. vt essent sapientes & prudentes, sicut dij, deindē sciētes bonum & malū, & sic fecit displicentiā de Deo in Adā & Eua, q̄ non fidebant nec credebāt ipsi, & comedebāt, obediētes, serpeni, & sic volebant rapere diuinitatē Deo, qui dicit
apud

apud prophetam Esai. Gloriam suam alteri non dabo: & sic grauissimè peccarunt in Deo non solum pro se, sed etiam pro tota posteritate sua, vt *Esai. 42.* In quo oēs peccauerunt. Et quoniam Adam & Eua Deo amplius post obedientiã serpentis nõ credebant, nec fidebāt aut diligebant, habētes eum suspectū, cogitantes q̄ non haberent meliorem amicū in cœlis & terris, q̄ seipsum: ideò cœperunt seipfos amare, & timere omne illud quod corpori ipsorū erat contrariū, & diligere qd̄ corpori erat dulce: & sic quatuor ex peccato venerunt, primò q̄ Deum amplius nõ diligunt: secundò, q̄ nec fidunt amplius Deo totaliter: tertio, q̄ pleni sunt timore ac pauore consciētię: quarto, q̄ pleni malis concupiscentijs & appetitibus: his dānis tota natura humana est infecta, sicut filij leprosi parentis ex hereditate inficiūtur. Et quia facti peccatores non potuerunt facere quæ Deus præcepit, nec satisfacere pro culpa peccati, ideò misit nobis Deus pater Christū, & non angelum aut prophetā, sed talem qui est Deus & homo, qui esset perfectus satisfactor pro peccatis totius mundi: Et primò homo sanctus, verus & purus sine omni peccato: alioqui nõ potuisset nos mundare à peccato, si ipsemet homo peccator fuisset, & non potest peccatorem peccator redimere: ideò conceptus est de spiritu sancto, & natus de Maria virgine sine omni peccato, vt nos posset mundare: & quoniam homo qui peccauit, etiam debuit Deo satisfacere: sed quoniam omnis homo est peccator, ideò non potuit Deo satisfacere: igitur oportuit redemptorem esse hominem, sed tamen sine peccato: & talis fuit redemptor Christus. Deindè quia redemptio & satisfactio debuit fieri per eum, qui esset sine peccato, igitur homo non potuit se redimere: etiam debuit fieri ad perfectam voluntatem patris redēptio, vt per omnem modū placeret patri: igitur necessarium fuit, redemptorem esse Deum.

Nam

Nam nemo potest perfecte Dei voluntatem implere, nisi ipsemet Deus: ideo oportuit ipsum Christum esse Deum, & hominem, ut possit pati mortem: nam Deus pati & mori non potest: sed quia debuit vincere mortem & peccatum & infernum, & facere finem, oportuit eum quoque esse Deum: nisi fuisset Deus, nec de inferno nec de morte triumphasset: quare oportebat illum Deum & hominem esse, qui pro tam graui culpa satisfaceret. Hoc autem merito nos abstergere debet à peccatis, quòd filius Dei coactus sit pro illis nostro nomine satisfacere.

2. Secundò, genus mortis quod Christus pertulit pro peccatis nostris, fuit maledictum in lege: nam sic dicit Apostolus ad Gata. 3. Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum, quia scriptum est Deutero. 21. Maledictus omnis qui pender in ligno, ut in gentibus benedictio Abraham fieret in Christo Iesu. Nos lex omnes maledixit, ad damnationem iudicauit: similiter & peccatum & mors, & infernus ad omnes spectabāt: & quicquid in nobis erat fuit maledictum præter naturam in se, cum qua tamen connascitur peccatum: ideo Christus factus est nouissimus virorum, Esai 53. tanquàm leprosus. Insuper factus est maledictū, id est, *vermaledeyunge*/ tanquàm ipse esset transgressor & peccator in lege maximus. Et ut talis maledicitur, moritur, cruci affigitur, scilicet ut à nobis pelleret maledictionem, & impetraret benedictionem patris, id est, remissionem & vitam æternam: ut nobis benedictio accederet, maledicta morte ipse moritur. Sic captiuatur, deluditur, flagellatur, coronatur, potatur felle & aceto, crucem portat, & in ea conclauatur: hæc omnia prædixerunt Prophetæ, & Euangelistæ describunt, Matt. 26 & 27. Luc. 22. & 23. Marc. 14. & 15. Ioan. 18. & 19. Ideò hodie omnes benedicuntur per semen Abraham, sicut illi promissum fuit Genes. 22. In semine tuo benedicentur omnes

omnes gentes &c. Omnia igitur genera passionum videntur maledicta crudelia, quæ pertulit propter nostram benedictionem. Benedictio autem est remissio peccatorum & vita æterna, sicut maledictio peccatum est & damnatio æterna.

Tertiò, verè mortuus est Christus, non apparèter, ut ipsi Manichæi delirant. Legitur enim in Euangelio Matthæi & Ioannis, Emisit spiritum: item in Marci & Lucæ, Expiravit & sepultus est in sepulchro nouo. Descendit quoque ad infernum, ut sathanam operimeret, & fideles liberaret, ut quæ infernum, in què iusto Dei iudicio damnati eramus, spoliaret, & regnū mortis destrueret: quia Christus est fortis ille Gigas, Luc. 11, qui fortem vicit, & arma eius atque spolia distribuit. Credulis ergò & pijs secundum voluntatem Dei viuentibus, diabolus vincitur, infernus destruitur: non autem impijs & infidelibus: illos adhuc expectat, illis adhuc patet infernus. Descendit ergò cum anima diuina ad inferos, & liberauit patres à potestate sathanæ, ut quoque nos sciremus, quæ Christus sua passione nobis impetrârit. Itaque quasi peccator maledictus, occisus, flagellatus, & crucifixus est: ad infernum tanquàm damnatus descendit, sed cum re-duxit Dei potentia, iuxta illud, Non derelinques animam meam in inferno &c. atque mortem, sathanam, ipsumquè infernum suppressit, ne detinere posset amplius credentes. Soluere quoque debuit etiam inferni dolores, secundum Petrum Apostolum, Acto. 2.

3.
Matt. 27.
Ioan. 19.
Mar. 15.
Luc. 23.

Psal. 15.

TERTIA DIE RESURRE-
xit à mortuis.

CAPVT XXXIX.

ARGVMENTA.

1. *Quomodo Christus, quem ut hominem mors vicit.*